

Pauselijke Academie voor het Leven - 18e Algemene vergadering: Infertiliteit

De algemene vergadering van de Pauselijke Academie voor het Leven hield zich in februari 2012 bezig met de problemen van de infertiliteit.

Een aantal leden hielden voordrachten en tijdens een openbare congresdag waren internationaal bekende wetenschappers, die lang niet allen de leer van de Kerk over de voortplanting onderschrijven aan het woord. Het is duidelijk dat de resultaten van de kunstmatige voortplantingsmethoden niet zo zijn dat ze in een afweging waarin morele aspecten aan de orde komen enige kans maken. Een gedocumenteerd verlies aan embryo's van 85% bij IVF en verwante methoden kan ook zonder inhoudelijke morele overweging niet als succesvol gezien worden. Anderzijds is goed onderzoek en behandeling van groot belang. Dit betreft versturende factoren (hormonaal en metabool, anatomisch inclusief de postinfectieuze belemmeringen en toxicologisch m.n. roken), maar ook het gebruik maken van de meest gunstige levensfase, goede educatie in de herkenning van de eigen fertiele perioden Dit alles en de ontwikkeling van zorgvuldige chirurgische methoden voor het opheffen van belemmeringen blijkt in staat een minstens even goed resultaat te leveren, met inachtneming van een juiste moraliteit als de kunstmatige methoden die daaraan voorbijgaan. Helaas kunnen de inspanningen om deze aanpak te verspreiden en te perfectioneren vrijwel niet rekenen op ondersteuning door overheden of organen die medisch wetenschappelijk onderzoek financieren. Beoefenaars van NaProTechnology, FertilityCare, de Ovulation Method of Birth regulation zijn gedwongen een maximaal idealisme in te zetten en worden vaak met tegenwerking geconfronteerd.

In zijn toespraak aan het einde van het congres wees Paus Benedictus XVI erop dat "Het zoeken naar een diagnose en een behandeling een in wetenschappelijk opzicht betere aanpak betekent van het probleem van de onvruchtbaarheid [dan de toepassing van kunstmatige methoden], maar ook meer respectvol omgaat met het gehele mens-zijn van de betrokkenen."

De paus zei: "Feitelijk vormt de vereniging van man en vrouw in die gemeenschap van liefde en leven die het huwelijk is de enige "plaats" die waardig is om een nieuw menselijk wezen tot het bestaan te roepen, wat altijd een gave is." Hij herinnerde aan de Instructie Donum vitae en aan eerdere uitspraken waarin hij "het gemakkelijke gewin of erger nog, de arrogantie om zich in de plaats van de Schepper te stellen" aan de kaak stelde.

Hij legde ook de nadruk op het lijden van onvruchtbare echtparen en de zorg die de Kerk daarvoor heeft. Deze echtparen worden daarmee echter geenszins belemmerd in hun roeping tot het huwelijk, die er een is om mee te werken aan het scheppen van een nieuwe mensheid. Dat gebeurt door "het geven van zichzelf en dat is een mogelijkheid die door geen enkele organische beperking belemmerd kan worden. Daar waar dan de wetenschap geen antwoord weet te vinden, komt het antwoord dat licht brengt van Christus."

Inmiddels spoort de Kerk de wetenschappelijke research aan maar houdt ons tegelijkertijd voor om "nooit toe te geven aan de bekoring om het welzijn van een persoon te behandelen door het te reduceren tot een louter technisch probleem!"

De paus deed een oproep aan de wetenschappers om bij hun arbeid de dialoog met het geloof niet uit de weg

te gaan en herinnerde hen aan hun grote verantwoordelijkheid “omdat zij meer weten” (Johannes Paulus II).

Deze toespraak gaf een waardevolle aanvulling en een waardig besluit aan de bijeenkomst, waarin naar de mening van sommigen, de inhoudelijke discussie over de morele implicaties van alle aspecten van het onderzoeksterrein wat weinig aandacht kreeg ten opzichte van de rapportage van veel feitelijke informatie.

Een volgende bijeenkomst wordt door de PAV samen met de FIAMC en de Jerome Lejeune Foundation georganiseerd, 25-28 in april 2012 over “Responsible Stem Cell Research”.

J.A. Raymakers en F.J. van Ittersum